

Egy Krisztus nélküli Pünkösöd

Idegenné válik közöttünk Krisztus?

David Wilkerson

2007.01.30

A következő intő prófécia egy 75 évvel ezelőtti üzenet az Azusa Streetből, a Krisztus nélküli Pünkösöd veszélyéről hangzott el.

Frank Bartleman egyik szemtanúja volt a Szent Szellem 1907-es Azusa Streeti kitöltetésének, Los Angelesben, ezért őt az Azusa Street riportereként is jellemezték.

Közel 75 évvel ezelőtt, a kitöltetés ideje alatt írta le ezt figyelmeztetésként, a Krisztus nélküli Pünkösödről.

Óvva intett:

"Nem ragaszkodhatunk csupán egy tanításhoz, vagy nem kereshetünk élményeket, hanem, egyedül csak a Krisztusban, ugyanis sokan csak az erőt hajlandóak keresni, mégpedig annak érdekében, hogy csodákat vigyenek véghez, hogy felhívják magukra az emberek figyelmét és ez által imádatukat elvegyék, így rabolva el Krisztustól az Ő dicsőségét, közben pedig a hústestnek adják a tisztességet. A leghatalmasabb szükségnek az tűnik, hogy a szelíd és egyszerű Jézus igazi követői legyünk, különben a vallásos lelkesedés könnyen eltűnhet, mert a szellemünkben gyakran annyira előtérben van a kérkedés, főleg a vallásos szellemben, ezt szeretném nagyon hangsúlyozni, ezért nekünk muszáj ragaszkodnunk a mi írott Krisztusunkhoz."

„Bármely olyan munka, amely feljebb magasztatja a Szent Szellemet vagy az 'ajándékait', mint Jézust, végül fanatizmussá válik. Bármí, ami számunkra Jézus felmagasztalását és szeretetét hozza el, jó és biztonságos, viszont minden ami ezzel ellentétes, romba fog dőlni. A Szent Szellem hatalmas fény számunkra, de ő mindig Jézusra tereli a figyelmet és az Ő személyének leleplezésére törekszik.

Ahol valóban a Szent Szellem irányít, ott Jézus fejként, a Szent Szellem pedig az Ő végrehajtó hatalmaként van kikiáltva."

Egy másik helyen Bartleman testvér így figyelmeztetett:

„A kísértés, úgy tűnik az üres megnyilvánulások felé visz, és ez nem követel meg személyes keresztthordozást vagy az önérdek halálát, ezért az ilyen magatartás mindig népszerűségnek örvend.

*Nem helyezhetjük Jézus elé sem az erőt, sem az ajándékokat, még a Szent Szellemet sem, sőt, valójában **semmit sem**. Bármely misszió, amely akár csak a Szent Szellemet dicsőíti az Úr Jézus Krisztus helyett, az fanatizmus és a tévelygés szikláiból épül fel.*

Úgy tűnik, nagy veszélye van annak, hogy szem elől tévesztjük azt a tényt, mi szerint Jézus a 'minden mindenkben', ezért a megváltás munkája, az engesztelés kell, hogy a figyelmünk középpontjában legyen. A Szent Szellem soha nem vonja el a figyelmünket Jézusról, hanem inkább egyre teljesebben mutatja be Őt. Abban a veszélyes helyzetben találhatjuk magunkat,

hogy a Szent Szellem és az ajándékainak magasztalásával semmibe vesszük Jézust, így aztán egyre inkább elveszetté tesszük Őt a gyülekezetben, ezért Jézus kell legyen mindennek a középpontjában.”

Én nem igazán tudom Bartleman testvér figyelmeztetését félvállról venni, mert a **Jézus nélküli Pünkösöd veszélye ma nagyon is valóságos. Azt mondom nektek, hogy össze lehet gyűjteni Szent Szellemmel betöltekezett embereket egy helyre, akik felemelt kézzel éneklük a dicsőítést, de ettől még Jézus idegenként sétál közöttük.**

Az igaz amit Jézus mondott:

„Mert a hol ketten vagy hárman egybegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük.” (Máté 18:20.) de mégis idegen lehet közöttünk Jézus, és semmibe vett és leplezett - még azok között is, akik az Ő nevében találkoznak. A zsidók minden szombaton összegyűltek a zsinagógában, hogy az Ő nevét szólják és prófétálják az eljövételét. Dicsérték az Atyát, aki megígérte, hogy elküldi Őt. A Messiás nevét félelemmel és tisztelettel szólták, aztán amikor eljött és közöttük volt - nem vették észre! Idegen volt számukra.

Krisztus tehát egy vadidegen a Szent-Szellemmel betöltött gyülekezetben? Idegen azok között, akik az Ő nevében szólnak, akik imádják az Atyát, aki elküldte Őt? Ismeretlen azoknak, akik éneklük a dicsőítést, akik úgy szólítják: "Uram, Uram"? Igen! Abszolút lehetséges! Ez nem csak, hogy lehetséges – hanem ma pontosan ez történik Isten választottjai között!

Hadd mutassak nektek három módot, ahogyan Krisztust idegenné tesszük magunk között! Talán a Szent Szellem eloszlatja a szellemi vakságunkat, hogy újra olyanok tudjuk Őt látni, amilyen Ő valójában, mert Ő MINDENEK URA!

I. Idegenné tesszük Krisztust azáltal, hogy nála magasabb rangra emeljük a Szent Szellemet!

Krisztus, és csakis Krisztus kell legyen az élet és az imádat középpontjában!

„És Ő a feje a testnek, az egyháznak: aki a kezdet, elsősülött a halottak közül; hogy mindenekben Ő legyen az első; mert tetszett az Atyának, hogy Őbenne lakozzék az egész teljesség.” (Kolossé 1:18-19).

"hogy mindenekben Ő legyen az első..." Ez megkülönbözteti és mindenki más fölött valónak jelenti ki Őt. Ő birtokolja az első helyet mindenben, nem lehet a Szent Szellemet sem az Ő neve fölé magasztalni. **A felső szobában történtek sohasem árnyékolhatják be a kereszten történeteket!** Ne merészeljünk Krisztusra úgy gondolni, mint egyszerűen csak olyan valakire, aki elküldte a Szent Szellemet. Más szavakkal: "Köszönöm neked Jézus, hogy küldtél valaki jobbat." Jézus azért küldte a Szent Szellemet, hogy saját teljességét fedje fel bennünk.

Amikor a Szent Szellem kerül a figyelmünk középpontjába, akkor az egyház rossz helyre fókuszál. A Szent Szellem rászállt Jézusra, ahogy a bemelegítés után kijött a vízből és az Atya órála mondta azt:

"Ez amaz én szerelmes fiam, akiben én gyönyörködöm..."

A Szent Szellem galamb formájában szállt le, de a figyelem az Isten Bárányán volt, aki elvette

a világ bűneit. **Nem a galambon, hanem a Bárányon!**

Jézus beszélt tanítványainak az eljövendő Pünkösdről, amikor a Szent Szellem egy bizonyos céllal fog kitöltetni: Ez pedig az volt, hogy erőt adjon arra, hogy Jézus neve felemeltessen. **„Hanem vesztek erőt, minekutána a Szent Lélek eljő reátok: és lesztek nékem tanuim...a földnek mind végső határáig.” (Ap.Csel 1:8)**

Jézus egyértelművé tette, hogy amikor a Szent Szellem eljön, akkor Ő nem magára fogja felhívni a figyelmet, hanem Jézus szavaira. Krisztust fogja felmagasztalni.

„...De mikor eljő amaz, az igazságnak Lelke...nem ő magától szól...engem dicsőít majd, mert az enyémből vesz, és megjelenti néktek. Mindaz, a mi az Atyáé, az enyém: azért mondtam, hogy az enyémből vesz, és megjelenti néktek.” (János 16:13-15.)

Jézus azt mondta:

Ő meg fogja mutatni nektek a dicsőséget, a hatalmam, az országomat. Ő fog titeket minden szavamra emlékeztetni. A Szent Szellem elsődleges feladata nem a közösség, bár Ő épít egyé minden hívőt a Krisztusban. Ez nem extázis. Ez nem egyszerűen annyi, hogy megtanítsa minket új nyelveken szólni. A Szent Szellem azért jött, hogy *magasztalja Krisztust!* Azért jött, hogy az egész emberiséget elvezesse arra az igazságra, hogy Krisztus az Úr! Nem elég azt állítani, a Szent Szellemet azért kaptuk, hogy közel kerüljünk egymáshoz, hanem, hogy Jézushoz vigyen minket közelebb!

A Szent Szellemmel való teljesség a Jézussal való teljességet jelenti. Ha nincs benned Krisztus iránti emésztő szerelem – nem merítkeztél alá Szent Szellemmel! Jézus, aki alámerít, elküldte a Szent Szellemet, hogy meggyűjtsa a szellemünket az elveszett emberiségért, hogy elküldjön minket az autópályákra és a mellékutakra, hogy elérjük az elveszetteket. Azért, hogy felrázza lusta életstílusunkat és elküldjön minket, hogy végezzük az Ő munkáját. Az áldott Szent Szellem megszomorodik, és végül visszavonul, abban a pillanatban, amint megpróbáljuk Őt az Isten Fia fölé felmagasztalni. Nincs neki megengedve, hogy azoknak adja az erejét, akik visszaélnék vele, azoknak akik csak az ajándékokat akarják és nem Krisztust, az ajándékozót! Milyen egy valóságos találkozás a Szent Szellemmel? Mindenki nyelveken szól? Olyan, ahol az emberek meggyógyulnak? Ahol a szentek ugrálnak örömben? Ahol profétálnak? Több, sokkal több mint ezek...Ez az, amikor Jézus felmagasztaltatik, ahol az Ő szentsége átjárja a szellemet, ahol a férfiak és nők térdre hullnak az Ő szent trónja előtt, összetörve, megalázkodva, sírva mondván "Szent, Szent". A Szent Szellem mozgása a Krisztushoz való közeledést hozza magával, az elmélyülést Krisztusban, az Ő hatalmának való egyre nagyobb engedelmességgel.

II. Jézus idegenné válik, amikor dicsérjük Őt, de nem imádkozunk hozzá!

Dicsérjük a Krisztust, akihez nem imádkozunk. Imádó emberekké váltunk, de nem imádkozó emberekké. Néhányunknak Isten népéből van egy kopott emléke az imádságról. „Miért kérjem Istentől azt, amit már úgyis megígért? Csak meg kell ragadni az ígéreteket és egyszerűen **követelni a szabadulást.**” Már nem akarjuk Jézust jobban annál, mint amit Ő adni tud nekünk, hanem inkább egérutat szeretnénk a fájdalomból és a szenvedésből. Azt akarjuk, hogy a gondjaink eltűnjenek. Amint így elértük a menekülő utunkat a fájdalomból, elvesztettük a kereszt valóságos jelentését az életünkben. Elutasítjuk a kereszthordozást és a veszteségeket -

nem kell nekünk a Getsemáné! Nem kellene a gyötrődés éjszakái! Még csak meg sem ismerjük ezt a szenvedő, vérző, feltámadt Krisztust!

Akarjuk a gyógyító erejét. Akarjuk a bővelkedésről szóló ígérését. Akarjuk a védelmét. Többet akarunk ezekből a földi dolgokból. Akarjuk az Ő örömét, de őt saját magát nem igazán akarjuk!

Az egyház már beismerte a bűneit - most már vallja a jogait

Hányan is szolgálnánk Őt, ha Ő semmi mást nem ajánlott volna nekünk, csak önmagát? Nincs gyógyulás. Nincs siker. Nincs jólét. Nincsenek világi áldások. Nincsenek jelek és csodák. **Mi lenne, ha egyszer örömmel kéne fogadnunk, hogy az értékeink tönkremennek? Mi lenne, ha** - a tiszta égbolt és problémamentes élet helyett - hajótöréssel szembesülnénk, kívül harc, belül félelem? **Mi van akkor, ha** - a fájdalom nélküli élet helyett - kegyetlen próbáktól szenvedünk, megkövezésektől, vérontásoktól, szétfűrészeléstől? **Mi van akkor, ha** - a gyönyörű házaink és autóink helyett - a sivatagban báránybőrbe öltözve kellene mindenfelé vándorolnunk, barlangokban és üregekben bujdosnánk? **Mi van, ha** - a jólét helyett - szűkölködnénk, szomorkodnánk és gyötrődnénk? **És mi lenne**, ha a legjobb nekünk ígért dolog Krisztus maga lenne?

Nagyon sokan Isten népe közül többé már nem imádkoznak! Túl keményen dolgoznak Jézusnak ahhoz, hogy beszéljenek vele. Különösen a lekipásztorok váltak elfoglalttá a királyság munkáit végezve annyira, hogy már csak nagyon kevés idejük maradt, vagy egyáltalán nem maradt idejük az imádkozásra. Van idő látogatóba menni, építkezni, utazni, nyaralni menni, találkozókra járni, maradt idő a kikapcsolódásra, olvasásra, pásztorlásra - **de nincs idő imádkozni!**

A prédikátorok, akik nem imádkoznak, befektetőkké válnak, frusztrált építési vállalkozókká. Amikor elveszítik a kapcsolatot Istennel, akkor ez által elveszítik a kapcsolatot a gyülekezet tagjaival és a szükségleteikkel is. A prédikátoroknak, ha nem imádkoznak, az elméjük veszi át az irányítást. A saját útjukat akarják járni. Verejtéssel helyettesítik a kenetet, a felkenetést.

Evangélisták, akik nem imádkoznak, sztárokká válnak, mesemondókká. Híján vannak az alázatnak, így érzelmi cselekkel manipulálják a tömeget. Sok pásztor kiált: "Ó, Istenem hol találhatnék egy evangélistát, aki nem a pénzzel foglalkozik, vagy aki nem reklámoz semmit? Valakit, aki le tudja hozni a Mennyet és Jézust valóságossá tudja tenni? Ó, Istenem, adj nekem egy imádkozó embert, aki a gyülekezetemet a térdére viszi!" Ennek a generációnak az a szégyene, hogy olyan sok Istentől való tehetsége van, és közülük csak pár olyan ember akad, akiket Isten megérintett az imájuk során.

Egyre kevesebb imádság van a gyülekezetekben! 100%-ig azon vagyok, hogy az imádkozás visszakerüljön az iskoláinkba, de nem ez Isten igazi problémája! Az Ő gondja az, hogy az ima visszakerüljön az otthonainkba! Az Ő problémája, hogy az általa választottak imádkozzanak; és te egy szélhámos vagy, ha az iskolai imákért harcolsz, de elhanyagolod a saját bensőséges imaéletedet!

Imádkozunk? Ó, igen! Ha szükségünk van valamire. Megvan a képletünk - "Jézus nevében". Mindannyiunknak szüksége van rá, hogy az Atya előtt ellenjegyezze az imánkat.

Kimerítő ezt hallani emberektől:

"Ez egy olyan rohanó kor - nincs időm imádkozni. Szeretnék, de nincs rá időm." Nem! Ez nem

időhiány, ez a *vágy hiánya*. Arra szánunk időt, amit igazán szeretnénk. Nézd meg a fiatal keresztényeinket! Számítógépes játékokat játszva töltik el az idejüket, elpazarolják az időt, unatkoznak, nyughatatlanok, folyton valami elfoglaltságot keresnek, de nincs idő imádkozni! Nincs idő Jézusra! Ó, Istenem Valahogy! Valamilyen úton-módon! Vidd térdre ezt a nemzetséget! Ne csupán a Miatyánkig jussunk el, hanem kerüljünk napi bensőséges kapcsolatba Krisztussal!

A mi Megváltónknak, aki folyamatosan gondoskodik az Univerzumról, mégis van ideje, hogy érted személyesen imádkozzon. Van ideje, hogy Isten trónja elé járuljon és esedezzen érted és te azt mondod, nincs időt, hogy imádkozz hozzá!

Lázasan dolgozunk Krisztusnak, akit mellőzünk. Képesek vagyunk bárhová elmenni, megtenni bármit a nevében, de nem imádkozunk. Énekelünk a dicséretben. Meglátogatjuk a beteget és a foglyokat, de nem imádkozunk. Támogatjuk a sérülteket és a szükségben szenvedőket; éjszakázunk, hogy vigasztaljunk egy barátot, de nem imádkozunk. Harcolunk a korrupció ellen! Hadjáratot indítunk az erkölcsösségért! Szembeszállunk az atomfegyverekkel, **de nem imádkozunk!**

A legtöbbször nem imádkozik, mert nem igazán hiszünk benne, hogy ez működik. Az imádság egy véres csatamező! Ez az a hely, ahol a győzelmeket megnyerjük! A hely, ahol meghalunk önmagunknak! A hely, ahol a Szent Isten leleplezi a titkos bűnt! Nem csoda tehát, ha a Sátán akadályozza az imádságot! Az imádkozó ember borzongást repít át a poklon. Egy ilyen férfi vagy nő kiszemelt, mert a Sátán tudja, hogy az ima az az erő, ami szétzúzza az ő királyságát. A Sátán nem fél a hataloméhes szentektől, de már reszket egy imádkozó szent hangjától is.

III. Jézus idegenné válik közöttünk - amikor jobban akarjuk az Ő erejét, mint a szentségét!

Reader Harris, egy angol, aki a Pentecostal League of Prayer (Pünkösdi Ima szövetség) elnöke, egyszer megpróbálta a gyülekezetet az erő-szentség ügyében. Azt mondta: "Azok, akik akarják az erőt, álljanak a jobbra". Azok, akik a szentséget akarják, álljanak tőlem balra." A gyülekezet felsorakozott tíz az egy arányban az erő oldalára.

Az Apostolok cselekedeteiben, Pünkösöd sokkal inkább a szentség mint az erő jelképe. Péter a Jeruzsálemi tanácskozáskor elmondta, hogy mit tett Isten Kornéliusz házában: **"Isten adta nekik a Szent Lelket, miként nekünk is...a hit által tisztítván meg azoknak szívét."** (ApCsel. 15:8-9.)

Ki az a kiválasztott nő vagy férfi akinek ereje van? Az, aki betegséget gyógyít vagy halottakat támaszt fel? Az, aki a legjobb a nyelveken szólásban vagy a prófétálásban? Az, aki a legtöbb személyt vonzza és a legnagyobb gyülekezetet építi? Nem! Azzal van az erő, akivel a szentség van! **"...az igazak pedig, mint az ifjú oroszlán, bátrak...."** (Példabeszédek 28:1)

Malakiás próféta megjelentette, hogy jön egy természetfeletti tisztogatás Isten házára.

"...mindjárt eljön az ő templomába az Úr, a kit ti kerestek...De kicsoda szenvedheti el az ő eljövételének napját? És kicsoda áll meg az ő megjelenésekor? Hiszen olyan ő, mint az ötvösnek tüze, és a ruhamosóknak lúgja! És ül mint ötvös vagy ezüsttisztogató és megtisztítja Lévi fiait és fényessé teszi őket, mint az aranyat és ezüstöt; és igazsággal

visznek ételáldozatot az Úrnak." (Malakiás 3:1-3.)

Ez egy kettős prófécia, mert Jézus első és második eljövételéről is egyaránt szól! Hirtelen újra eljön, mint egy tolvaj éjjel, de előbb megtisztítja az Egyházát.

Nem vagyunk készen Jézus eljövetelére! Ez lenne a győztes Egyház? Kapzsi, elvált, depressziós, világias gondolkodású, fogja a materializmusnak és a sikernek, versengő, langymeleg, házasságtörő, gazdagodó és a javakban növekedő, de nincs tudatában a szellemi vakságának és szegénységének, gyönyör-kedvelő, szórakozás-központú, sporttól fáradt, politikai és hatalmi - **ez az Egyház, amiért Jézus eljön?** Csak egyszerű hamisítvány tele félelemmel és szorongással, megelégedve csupán a jó egészséggel és a boldogsággal?

Az én Bibliám azt mondja, hogy uralkodó Egyházhoz tér vissza! Egy pikkely és sömör nélküli egyházhoz! Emberekhez, akik a feljebbvaló dolgokhoz ragaszkodnak! Tiszta kezű és tiszta szívű emberekhez. Emberekhez, akik várják az Ő eljövételét! Emberekhez, akik szívében él az új Jeruzsálem.

A kérdés többé nem az, hogy "Mit szerezhetsz nekem a hitem? Milyen csodat tesz Ő értem? A **kérdés most az, hogy hogyan fogok tudni megállni előtte? Milyen ítéletet fogok kapni?**

"..Kicsoda áll meg az ő megjelenésekor?" (Malakiás 3:2)

A kérdés többé nem az, hogy "Hogy érzem magam? Hogy leszek boldog? Hogy érem el a szívem vágyait?"

A központi kérdés az, hogy "Meg tudok állni, amikor Jézus ítélőszéke elé kerülök?"

Hogyan tudok megállni, amikor olyan gondtalanul éltem, olyan önző módon, olyan közömbösen az Ő csodálatos megváltásával szemben." A legfontosabb kérdésnek most már semmi köze a világhoz. A kérdés az, hogy **ELHANYAGOLTAM KRISZTUST EBBEN A KÉSŐI ÓRÁBAN?**

A tisztogatás a szószéknél fog kezdődni. "...megtisztítja Lévi fiait..." (Malakiás 3:3) Isten ezt a „fűtés feltékerésével” fogja véghez vinni. A dolgokat olyan forróvá, tüzessé, hevessé fogja tenni, hogy Isten emberei a térdükre fognak borulni. Ez a Szent Szellem tüze! Ez az üldöztetés tüze! A hihetetlen viszontagságok, gúny, pletyka, pénzügyi nehézségek tüze. Mindent meg fog rázni, ami megrázható. Meg fogja rázni, kisikálja, tisztítja, égeti - és megszenteli!

Nincs egyetlen egy elhívott nő és férfi sem, aki elmenekülhetne a megtisztítás elől. Isten elhatározta, hogy minden szennyet és ocsmányságot kihajít belőlünk. A megtisztítás a szószéktől az ülőhelyek felé fog terjedni. Álljatok készen, szentek! Isten kész arra, hogy minden bűnt leleplezzen, házasságtörést, minden bolondságot! A Szent Szellem megró minket a bűneinkért. Hogyan tudsz játékokat játszani, amikor Isten beletett téged az olvasztótégelyébe és meggyújtotta alattad a tüzet? A Szent Szellem keresztséged azért van, hogy most tűz gyűljön!

Malakiás ezt mondta: **"...Mert ímé, eljön a nap, lángoló, mint a sütő-kemence, és olyanná lesz minden kevély és minden gonosztevő, mint a pozdorja, és megégeti őket az eljövendő nap,..." (Malakiás 4:1)**

Isten azt is megígéri, hogy az ellenség minden erősségét ledönti! Egyszer és mindenkorra a gonosszal és a világgal is tudatja, hogy kié a hatalom!

**Ha Isten arra készül, hogy megtegye mindazt, amit a próféták előre jeleztek, akkor -
MICSODA DICSŐSÉGES JÖVŐ ÁLL ELÖTTÜNK!**

- * Megtisztított szolgálat!
- * Egy Egyház, amelyet Isten visszahív a bűnbánatra és szentségre.
- * Emberek megmosva, tisztán ajánlják dicséretüket/hálaadásukat valóságos szentségben!
- * Újjászületés a fiataljaink között! Leomlik a drog erőssége! Az alkohol és a válás többé nem uralkodik Isten választottai között!
- * Imádkozás hangja száll
- * Isten emberei különbséget tesznek szent és istentelen között!
- * Isten választottai mindenhol újra égnek az Igéért!
- * A kipróbáltak újra/megint odaszánják magukat Jézus Krisztusnak!
- * Az Ő személye felemeltetik, hogy minden embert magához vonzzon!
- * Jézus többé nem idegen, hanem **TELJES EGÉSZÉBEN URALKODÓ ÉS MINDENEK FELETT VALÓ** lesz közöttünk!
- * Eljön a Pünkösöd, amely igazán felmagasztalja annak a Jézus Krisztusnak a nevét és erejét, aki Mindenek Ura.